

Pritožba, ki jo je OC vložil 14. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 4. maja 2022 v zadevi T-384/20, OC/Komisija

(Zadeva C-479/22 P)

(2022/C 340/32)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnik: OC (zastopnik: I. Ktenidis, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 4. maja 2022 v zadevi T-384/20, OC/Evropska komisija (ECLI: EU: T:2022:273)

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo v celoti razveljavi;
- dokončno odloči o sporu;
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja te tri razloge:

1. **Prvi pritožbeni razlog:** Napačna razlaga člena 3(1) Uredbe št. 2018/1725⁽¹⁾ na eni strani v zvezi s pojmom „določljivega“ posameznika in na drugi strani v zvezi s pojmom razumnega pričakovanja, da bodo sredstva uporabljena za identifikacijo posameznika, ter izkrivljanje dokazov, ki se nanašajo na določitev pritožnika s strani posameznika.
2. **Drugi pritožbeni razlog:** Napačna razlaga člena 9(1) Uredbe 883/2013⁽²⁾ in člena 48 Listine v povezavi z določbami člena 6(2) EKČP glede obsega domneve nedolžnosti.
3. **Tretji pritožbeni razlog:** Izkrivljanje dokaza, ki se nanaša na kršitev pravice do dobrega upravljanja v smislu člena 41 Listine.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL 2018, L 295, str. 39).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 2013, str. 1).

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 22. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 11. maja 2022 v zadevi T-151/20, Češka republika/Komisija

(Zadeva C-494/22 P)

(2022/C 340/33)

Jezik postopka: češčina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: J.-P. Keppenne, T. Materne, P. Němečková, agenti)

Druge stranke v postopku: Češka republika, Kraljevina Belgija, Republika Poljska

Predlogi

- Točka 1 izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. maja 2022, Češka republika/Komisija (T-151/20, EU: T:2022:281), naj se razveljavi;
- tožba v zadevi T-151/20 naj se zavrne ali pa naj se zadeva vrne Splošnemu sodišču v razsojanje glede očitkov, ki še niso bili preučeni;
- v primeru, da bo Sodišče dokončno odločilo v zadevi, naj se Češki republiki naloži plačilo stroškov, ki so Evropski komisiji nastali v okviru postopka pred Splošnim sodiščem in postopka pred Sodiščem, če pa bo zadevo vrnilo Splošnemu sodišču v razsojanje, pa naj se odločitev o stroških pridrži do izdaje končne odločbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva razloga:

1. Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 6(3)(b) in člena 17(2) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 ⁽¹⁾ z dne 22. maja 2000, kakor je bila spremenjena.

Glede tega je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 6(3) navedene uredbe, ker je razsodilo, da je knjiženje zneskov, ki ustrezajo pravicam, določenim v skladu s členom 2 te uredbe, na računih B, povsem računovodska operacija, zaradi česar rokov za to knjiženje ni bilo treba izračunati od datuma, ko bi zadevne pravice morale biti ugotovljene, ampak od datuma, ko so pristojni organi Češke republike te pravice dejansko ugotovili.

Splošno sodišče je posledično napačno uporabilo pravo tudi s tem, da je razsodilo, da se Češka republika lahko sklicuje na možnost oprostitve obveznosti Komisiji plačati sporni znesek na podlagi člena 17(2) navedene uredbe (pritožbeni razlog, ki se nanaša na točke od 85 do 93 izpodbijane sodbe).

2. Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je prav tako napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 2(1) in člena 17(1) Uredbe št. 1150/2000 v povezavi s členom 217(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽²⁾ z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti in členom 325 PDEU, ki države članice obvezuje, da preprečujejo goljufije in vsa druga nezakonita dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, ker je razsodilo, da Češka republika ni prepozno ugotovila zadevnih carinskih obveznosti s tem, da ta ugotovitev ni bila izvedena v naslednjih dneh po vrnitvi zastopnice čeških carinskih organov, ki je sodelovala na misiji za pregled, ki jo je vodil Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) v Laosu novembra 2007 (pritožbeni razlog, ki se nanaša na točke od 94 do 126 izpodbijane sodbe).

Splošno sodišče je napačno presodilo uporabo pravnega okvira, ker je štelo, da bi moral ta okvir Češki republiki omogočati, da počaka, da OLAF predloži dokaze, zbrane med misijo (in da torej ne izpolni obveznosti po ugotovitvi pravice Unije do lastnih sredstev), v škodo finančnih interesov Unije. Splošno sodišče naj bi moralo pravo Unije, ki se uporabi, razlagati tako, da je bila Češka republika v skladu z načelom skrbnega ravnanja dolžna od urada OLAF takoj po vrnitvi svoje zastopnice z misije za pregled zahtevati dokaze, zbrane med to misijo, na podlagi česar bi lahko ugotovila pravico Unije do lastnih sredstev v naslednjih dneh po vrnitvi češke zastopnice z misije za pregled v Laosu.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 169).

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307.